

PARAULES DE VIDA

Els pares i l'educació dels fills

Aquesta setmana que ve s'obri el període de preinscripció en els centres educatius de cara al pròxim curs. No és un simple tràmit de caràcter burocràtic, sinó una decisió que s'ha de prendre en consciència per la importància de la missió que els pares teniu en l'educació dels vostres fills. Procurar que els xiquets i joves tinguin els mitjans adequats per a un desenvolupament el més complet possible és un deure moral que competeix en primer lloc als pares. A aquest deure correspon el dret a prendre aquelles decisions educatives d'acord amb les pròpies conviccions religioses i morals. Es tracta d'un dret que es basa en la naturalesa de la relació paterno-filial i no un «favor» que l'Estat fa als pares. L'Estat té l'obligació de garantir aquest dret i de procurar als xiquets, els pares dels quals no assumeixen la seua responsabilitat, una educació digna.

Una de les decisions a prendre és la inscripció en la classe de religió. Molts la presenten com un privilegi que té l'Església i, en alguns casos, ens trobem amb centres educatius que dificulten i inclús arriben a impedir que s'imparteixi en ells. No oblidem que el nostre ordenament jurídic garanteix l'exercici d'aquest dret i que, per això, cap autoritat acadèmica ha d'impedir-ho. Tot centre educatiu té l'obligació d'oferir l'assignatura i de facilitar que els pares que desitgen inscriure els seus fills en ella, ho puguin fer.

L'ensenyament de la religió facilita que l'educació, que és quelcom més que instrucció acadèmica, acompleixi millor els seus propis fins: permet un coneixement més profund de la persona de Jesús i, amb això, arribar a tindre un model concret a qui assemblar-se en el procés de creixement personal. D'eixe coneixement de Crist naixen uns valors morals que dignifiquen l'ésser humà i ajuden

a la construcció d'una societat més digna: la veracitat, el respecte a la dignitat de tota persona, la sol·licitud per ajudar als més necessitats sacrificant-se per ells si fóra necessari, el valor de la justícia, etc... Una identificació amb el Senyor dona un fonament sòlid a aquestes opcions morals.

A més, no podem oblidar que la nostra cultura, que no sols és art sinó tota una forma d'entendre la vida, ha sigut configurada pel cristianisme que, sent una religió, porta amb si una forma d'entendre i de valorar totes les realitats humanes. La ignorància del fet cristià obre la porta a comportaments i valors aliens a la nostra tradició cultural, i tanca els ulls de l'esperit a la grandesa de tantes obres mestres de la cultura, que es tornen incom-

prendibles si es desconeix el substrat religiós que està en el seu origen.

Per ajudar a les famílies en la missió d'educar als fills, des de fa segles l'Església, a través de moltes congregacions religioses i d'institucions diocesanes, ha anat formant una xarxa de centres educatius. En aquest moment de pluralisme cultural, les escoles cristianes són una garantia, per a aquells que ho desitgen, d'una educació on el fet cristià estiga present.

Desitjant el millor per als vostres fills, vos invite a prendre aquestes decisions des de la responsabilitat.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quaresma i llibertat

En altres temps, menjar carn durant els dies quaresmals era pecat, en canvi ara peca socialment qui no idolatra la gastronomia. Durant la Quaresma, el recolliment s'imposava, ara s'imposa a tot arreu el carnaval infinit. No hi ha res que sigui tan oposat a la vida actual com la Quaresma, la desaparició pública de la qual és percebuda socialment com la victòria de la modernitat sobre la repressió, de la llibertat sobre la submissió, de la felicitat sobre la foscor. L'ideal de vida contemporani respon a aquell pensament d'Oscar

Wilde: «Els meus desigs són ordres per a mi». Ara bé, si gràcies a l'alliberament de totes les contencions i a l'addicció a tots els plaers haguéssim progressat tant, la nostra societat no necessitaria antidepressius, l'agressivitat no presidiria les nostres relacions, la insatisfacció no corcaria tantes vides i no necessitaríem tantes dosis setmanals de petites i constants satisfaccions (objectes de consum o plaers d'usar i llençar).

La Quaresma ha perdut tot el prestigi social potser perquè interpel·la molt a fons la societat actual.

És un viatge depuratiu, el que proposa: quaranta dies al desert lluitant contra els tirànics diables del desig. Quaranta dies atrevint-nos a prescindir d'allò que ens esclavitzava, precisament perquè ens ve tant de gust. Quaranta dies enfortint la musculatura de l'esperit mitjançant la renúncia. No és lliure qui no és capaç de dir «no» al desig. Per tant, si la Quaresma proposa renunciar als plaers, no ho fa en nom de la repressió, sinó al contrari: per amor a la llibertat.

Antoni Puigverd

PALABRAS DE VIDA

Los padres y la educación de los hijos

Esta próxima semana se abre el período de inscripción en los centros educativos de cara al próximo curso. No es un simple trámite de carácter burocrático, sino una decisión que se ha de tomar en conciencia por la importancia de la misión que los padres tenéis en la educación de vuestros hijos. Procurar que los niños y jóvenes tengan los medios adecuados para un desarrollo lo más completo posible es un deber moral que compete en primer lugar a los padres. A este deber corresponde el derecho a tomar aquellas decisiones educativas de acuerdo con las propias convicciones religiosas y morales. Se trata de un derecho que se basa en la naturaleza de la relación paterno-filial y no un «favor» que el Estado hace a los padres. El Estado tiene la obligación de garantizar este derecho y de procurar a los niños cuyos padres no asumen su responsabilidad, una educación digna.

Una de las decisiones a tomar es la inscripción en la clase de religión. Muchos la presentan como un privilegio que tiene la Iglesia y, en algunos casos, nos encontramos con centros educativos que dificultan e incluso llegan a impedir que se imparta en ellos. No olvidemos que nuestro ordenamiento jurídico garantiza el ejercicio de este derecho y que, por ello, ninguna autoridad académica debe impedirlo. Todo centro educativo tiene la obligación de ofertar la asignatura y de facilitar que los padres que deseen inscribir a sus hijos en ella, lo puedan hacer.

La enseñanza de la religión facilita que la educación, que es algo más que instrucción académica, cumpla mejor sus propios fines: permite un conocimiento más profundo de la persona de Jesús y, con ello, llegar a tener un modelo concreto al que asemejarse en el proceso de crecimiento personal. De ese conocimiento de Cristo nacen unos valores morales que dignifican al ser humano y ayudan a la construcción de una sociedad más digna: la veracidad, el respeto a la dignidad de toda persona, la solicitud para ayudar a los más necesitados sacrificándose por ellos si fuera necesario, el valor de la justicia, etc... Una identificación con el Señor da un fundamento sólido a estas opciones morales.

Además, no podemos olvidar que nuestra cultura, que no sólo es arte sino toda una forma de entender la vida, ha sido configurada por el cristianismo que, siendo una religión, lleva consigo una forma de entender y de valorar todas las realidades humanas. La ignorancia del hecho cristiano abre la puerta a comportamientos y valores ajenos a nuestra tradición cultural, y cierra los ojos del espíritu a la grandeza de tantas obras maestras de la cultura, que se vuelven incomprensibles si se desconoce el sustrato religioso que está en su origen.

Para ayudar a las familias en la misión de educar a los hijos, desde hace siglos la Iglesia, a través de muchas congregaciones religiosas y de instituciones diocesanas, ha ido formando una red de centros educativos. En este momento de pluralismo cultural, las escuelas cristianas son una garantía, para aquellos que lo deseen, de una educación en la que el hecho cristiano esté presente.

Deseando lo mejor para vuestros hijos, os invito a tomar estas decisiones desde la responsabilidad.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Trobada de formació del Moviment de Joves Cristians

El dissabte 11 de febrer va tenir lloc al xalet de les Germanes de la Consolació de Tortosa, la trobada de formació de joves del MJC. Joves d'Amposta i Benicarló es van trobar per profunditzar i treballar els discursos i les homilies del Sant Pare a la JMJ de Polònia. Ha estat una jornada de treball, pregària i convivència per animar-nos en la nostra fidelitat en el seguiment entusiàstic del Senyor.

Com deia el Papa: «L'Església i Crist necessiten joves desperts que dirigeixin les seves pròpies vides sense deixar que falsos venedors d'il·lusions ho facin.»

Rvd. Joan Guerola

Encuentro IntErior y toma de hábito de sor Fátima

Este pasado 11 de febrero, fiesta de la Virgen de Lourdes, la comunidad de las agustinas de Sant Mateu tuvimos una FIESTA en letras grandes, pues se nos juntaron acontecimientos tan esperados como el primer Encuentro IntErior de jóvenes de este año y, por la tarde, la toma de hábito de nuestra hermana Fátima, iniciando así su noviciado.

Por estas coincidencias la asistencia fue muy buena, por la mañana nos acompañaban cerca de 60 jóvenes, por la tarde la iglesia se llenó hasta los bordes. Damos gracias a Dios porque los asistentes de la tarde, en buen número, entraron en la dinámica del IntErior, escuchando el testimonio, participando en la adoración y aprovechando la asistencia de sacerdotes para confesarse y, tras la celebración de la toma de hábito, no fueron pocos los que decidieron esperar para poder también compartir con nosotras la Eucaristía de acción de gracias.

Damos GRACIAS, primero a DIOS que es el principal agente de la jornada y quien se digna a derramar tanta gracia y bendición en estas jornadas,

y en ésta en especial, y damos gracias a los que acuden, encuentro tras encuentro, los que nos manifestaron su afecto uniéndose a nuestra alegría por este paso de nuestra hermana Fátima y un gracias grande a los sacerdotes que se brindan a colaborar y participar, en esta ocasión llegamos a poder ver 12 sacerdotes en nuestra jornada acompañando, confesando, celebrando. ¡DIOS SEA SIEMPRE BENDITO Y ALABADO!

Hna. Gemma

TWITTER DEL PAPA FRANCESCO

@Pontifex: «No posem mai condicions a Déu! Fiar-se del Senyor vol dir entrar en els seus desig-nis sense pretendre res» (13 de febrer de 2017).

@Pontifex: «Jesús és l'amic fidel que mai no ens abandona: fins i tot quan pequem, espera amb paciència que tornem a Ell» (5 de març de 2017).

@Pontifex: «Aquesta Quaresma mirem de jejunar amb un somriure, i no amb cares llargues» (10 de març de 2017).

@Pontifex: «El camí de l'amor a l'odi és fàcil. El de l'odi a l'amor és més difícil, però porta a la pau» (11 de març de 2017).

Jornades al mes de febrer a Lourdes

Cada any a Lourdes, al voltant de l'11 de febrer, es fan unes jornades on els presidents i consiliaris anem. Ferran Carles com a president i Mn. Jordi Centelles com a con-

siliari, del 8 a l'11 de febrer, vam participar de estes jornades on van presentar el lema que aquest any és: «El Senyor ha fet en mi meravelles.»

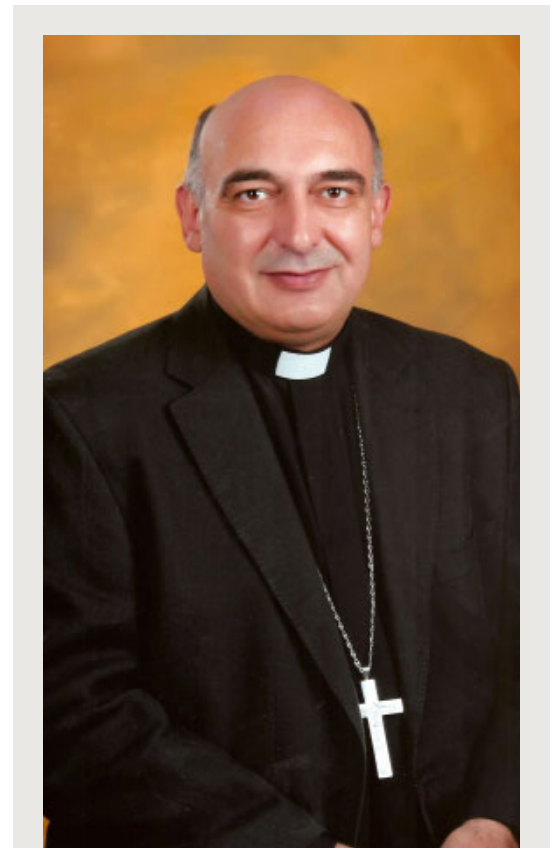
El dia 9, les xerrades eren sobre el lema i assumptes del Santuari: obres, seguretat, pelegrinatges...; per la tarda concretar en el *planning* tots els actes que com a pelegrinatge farem del 29 de juny al 3 de juliol, i celebració de l'Eucaristia.

El dia 10 pel matí, Eucaristia, diferents tallers i per la nit el Rosari amb molta participació, i l'11, Festa de la Mare de Déu de Lourdes, la Missa internacional que va donar fi a estes jornades.

Esperem que la Mare de Déu de Lourdes continuï donant-nos forces per servir als malalts.

Mn. Jordi Centelles

Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes

El bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent i Vidal, presidirà en aquest trienni la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe de la Conferència Episcopal Espanyola.

Ens alegrem d'aquesta notícia i preguem pel seu servei.

Festa diocesana de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes celebrà la seua festa diocesana el dia 12 de febrer.

Ens aplegarem a la Catedral, presidits pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, per celebrar l'Eucaristia, la qual fou concelebrada per set sacerdots i un diaca permanent.

Al davant de tot, els malalts, els qui sempre ocupen els primers llocs en tots els actes del pelegrinatge. A Lourdes són els preferits. Membres de l'Hospitalitat, alcalde de la ciutat i alguns regidors, un bon nombre de joves, fidels de diferents arxiprestats que tots els anys pelegrinen a Lourdes i altres fidels que van participar de la celebració.

La nau central de la catedral feia goig amb tants fills i filles de Déu.

El Sr. Bisbe digué a l'homilia: «Quan en els nostres pelegrinatges veig els joves que acompanyen i ajuden els malalts i tantes persones que també els acompanyeu i ajudeu, penso en el bé que ens fem mútuament. Amb les nostres mirades, els nostres gestos, les nostres paraules, la nostra manera de conuiuere... quant de bé ens fem els uns als altres! Dóna més alegria donar que rebre. En aquesta celebració hem d'avivar el nostre cor per fer-nos servidors dels altres, vivint l'alegria de saber compartir, essent generosos i posant-nos al servei dels germans.»

En acabar la Missa vam compartir un dinar de germanor al final del qual ens alegrà la «Tuna Folk» amb els seus cants.

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Dimecres 5**, Teresianes, a les 11 h, reunió d'arxiprestes i delegats.
- ▶ **Divendres 7**, Vinaròs, Parròquia de l'Assumpció de Maria, a les 20.30 h, pregó de Setmana Santa.
- ▶ **Dissabte 8**, Benicarló, Parròquia de Sant Bartomeu, a les 18 h, pregó de Setmana Santa.
- ▶ **Diumenge 9**, Catedral, a les 11.30 h, benedicció de les palmes a l'absis; a les 12 h, Missa. / Benicarló, a les 20.30 h, processó de Baixada del Crist del Mar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 3. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: 13,41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i màrtir; sant Nicetas, abat.
- 4. ■ Dimarts** [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, religiós franciscà.
- 5. ■ Dimecres** [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-

- 1419), prevere dominicà, de València (on se celebrarà el proper 5 de maig); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.
- 6. ■ Dijous** [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.
- 7. ■ Divendres** [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fundador dels Germans de les Escoles Cristianes

(FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Processó: Mt 21,1-11. Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2, 6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria.

Diumenge V de Quaresma

COMENTARI

Jo sóc la resurrecció i la vida. Ho creus això?

Ezequiel, *cantor d'amors de veu deliciosa*, exerceix el ministeri profètic als inicis de l'exili. Valorant el culte, veu com un gran càstig haver deixat Déu el seu Poble sense la *glòria* de la seva presència al Temple.

Però el càstig és pedagògic, no definitiu.

Jo obriré els vostres sepulcres, i us en faré sortir, Poble meu. Llavors sabreu que Jo sóc el Senyor.

Sobretot *us infondré el meu esperit* que és font de Vida en superlatiu.

L'antitesi paulina *Esperit-carn* adverteix que el nostre *estar* en l'Esperit depèn del seu *habitar* en nosaltres de forma viva.

La contraposició abasta l'ésser, l'obrar i el viure a nivell dinàmic-existencial.

Per a l'Apòstol *carn* i *Esperit* són opcions actives de la persona que actua a la recerca de *si mateix* o en l'obertura cap a Déu i els altres.

Dels 7 *senyals* miraculosos (3 paral·lels als *miracles* sinòptics, 3 ben semblants i l'exclusiu de les Noces a Canà), a Jn el retorn de Llätzer a la vida és el relat més extens i clou la sèrie dels 7.

Llätzer, el fill de la viuda de Naïm i la filla de Jaire (més que «ressuscitar» accedint a una vida totalment nova), són retornats a la mateixa vida d'abans.

El diàleg de Jesús amb Marta segueix l'estil de Jn que fa avançar la Revelació mitjançant el diàleg.

Jo sóc la Resurrecció i la vida. Ho creus això?, pregunta Jesús; i Marta respon: *Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu*, perquè la fe en la vida eterna és fruit de la fe en la persona de Crist. Si de debò creiem en Crist, Paraula eterna de Déu, acollirem amb fe el seu missatge.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssim l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes de Llätzer enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor.» A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpigam la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Sólo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?». Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!». Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que este muriera?». Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quítala la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?». Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.